

LLIÇONS PRÀCTIQUES DE CATALÀ PER CORRESPONDÈNCIA

EXERCICI PRELIMINAR

Alumno: Miguel Ibáñez Matamoros

Número: 22

Và permaneixer llarga estona aseut amb aquell sillón que và per-
neixer al seu difunt oncle. Després và buscar en los caixons del escri-
tori i amb và donar un abultat sobre que contenia seixells de correos
i retalls de periòdics. Amb và donar tambè dues carpetes plenes de pa-
pès i alguns cuaderns manuscrits.

Li direu més tart, no us apresureu. No marxta fins passat demà i
pensa tornar el dilluns prop vinen. Per lo tant tindreu ocasió de
parlarli d'aquest assumpte, ancara que a lo millor, ja es và assaben-
tar al passar per Tarrasa, doncs per lo vist, allí và trobar a la seva
cosina Francesca.

Els havia de blancs y de color, i de tots el tamanys, perocap li
và agradar. Vam tení de insistir molt para que es decidis a comprar
alguns dels meins carse

Anit vaig anar a la teva casa. Tú no heres, pero vaig trobar al teu
germà Joan y a la seva promesa, que jugaben al ajedreg. Aquest parell
de tórtolos pareig que no tinguin pressa en casarse. Els vaig recomanar
et digueren que esta nit tornaria. No obstant, como sigui que as tornat
tu ací, no será necesari doncs que vaigi d'altra vegada.

Lo pitxor a seut el seu empeny en seguir corrents. Cuan a caigut,
destorbanse un colse, hauria de haver abandonat. Sento molt aquest
percance.

Carlos i Esteve van escriure una lletra de felicítació al seu pare
ausent, quin cumpleanys celebraven aquell dia.

A pesar de que es preciara de realiste, Don Baudili era un romantic
en el fonds. Và seru sobre tot en la seva juventut, en los començaments
literaris, i ací esta, ayudant el meu asert, eixa noveleta, enterneixe-
dor rellat de les seves desgracies juvenils.

Si ian pressecs, dusmen una dotcena, al meins. A Père li han regalat
un parell que eren molt bonics.

San Carlos de la Rápita, 7 de Mayo de 1.956.